

Αγαπητοί συνάδελφοι και συμπολίτες

Η αγωνία μας αυξάνεται καθώς οι μέρες περνάν και τα κρούσματα αυξάνονται. Δυστυχώς όμως, ξεχειλίζει και η οργή μας. Ως γιατρός δε θέλω, δε θέλουμε χειροκρότημα. Όταν με έγνοια πραγματική κι επάρκεια επιστημονική φροντίζουμε τον πάσχοντα συνάνθρωπο, είναι ανεκτίμητο το ευχαριστώ που βγαίνει από την καρδιά του κι αυτό όλοι το έχουμε νιώσει.

ΟΜΩΣ, απαιτούμε και δεν απαιτούμε από την πολιτεία, το ελάχιστο, που είναι αξεχώριστο από τις ανάγκες και τη διασφάλιση της ποιότητας στην περίθαλψη του πολίτη: αξιοπρεπείς και ασφαλείς συνθήκες εργασίας. Αντ' αυτού παχιά λόγια, δηλώσεις και χειροκροτήματα για το πόσο "ήρωες" είμαστε, όταν στην πραγματικότητα η κυβέρνηση μας αντιμετωπίζει, εμάς τους υγειονομικούς, αλλά κι εσάς που δεν έχετε τη δυνατότητα να απευθυνθείτε στον ιδιωτικό τομέα, όπως αντιμετωπίζει η κάθε εξουσία τους στρατιώτες της: ως φθινό αναλώσιμο δυναμικό. Απλά στη δικιά μας περίπτωση επειδή οι εφεδρείες του ΕΣΥ είναι πρακτικά ανύπαρκτες, μετά μάλιστα κι από το πάγωμα των προσλήψεων που οι ίδιοι επέβαλαν, νιώθουν την ανάγκη να μας εμψυχώσουν πριν μας οδηγήσουν ως πρόβατα στη σφαγή (20% υγειονομικού προσωπικού στην Ιταλία προσβεβλημένο, 12% στην Ελλάδα μέχρι στιγμής).

Ναι, επέλεξα να γίνω γιατρός, εν γνώσει των κινδύνων, για να ωφελώ κι όχι να βλάπτω, να προστατεύω τον ασθενή μου κι όχι να του μεταδίδω λοιμώδη νοσήματα επειδή δεν υπάρχουν μέσα ατομικής προστασίας, να φροντίζω για το μέγιστο της υποστήριξης που χρειάζεται για να επιβιώσει προσφέροντάς του μια κλίνη σε ΜΕΘ κι όχι να επιλέγω ποιός θα ζήσει και ποιός θα πεθάνει επειδή δεν υπάρχουν τα κατάλληλα μέσα.

Σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι, η εγκύκλιος του ΕΟΔΥ για το πώς να δουλεύουμε, όταν δεν θα έχουμε πια μέσα ατομικής προστασίας, αφού πρώτα μας ενημέρωσαν ότι στη δικιά μας περίπτωση η καραντίνα είναι 7 κι όχι 14 ημερών! Περιμένουμε πλέον και οδηγίες για το πως θα δουλεύουμε άρρωστοι και χωρίς μέσα ατομικής προστασίας.

Κ. Πρωθυπουργέ, εμείς δεν μπορούμε να δουλέψουμε μέσω "τηλεδιάσκεψης" από την ασφάλεια του ηλεκτρονικού υπολογιστή. Αντί λοιπόν να μας χειροκροτεί από την ασφάλεια του μπαλκονιού της η γυναίκα σας, αντί να μας δίνετε ξεχειλίζοντας από περηφάνια "έκτακτο" δώρο Πάσχα που εσείς μας κόψατε μαζί με όλα τα άλλα δώρα και τους μισθούς, αντί να μας κερνάει ο υπουργός Υγείας καφέ και πορτοκαλάδα, αλλά να μας χρωστάει εφημερίες, κάντε το εξής απλό: ΜΟΝΙΜΕΣ προσλήψεις στο ΕΣΥ με αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας.

Επιτρέψτε μου, κλείνοντας, μια παράφραση του Μπρεχτ:

"Πρωθυπουργέ, ο γιατρός είναι χρήσιμος πολύ

Ξέρει να θεραπεύει

Ξέρει και να σκοτώνει

Μόνο που έχει ένα ελάττωμα

-ξέρει να σκέφτεται"

Εμείς το χρέος μας θα το κάνουμε απέναντι στην ελληνική κοινωνία.

Εσείς;

Δημητρακόπουλος Στέλιος